

INKASSONÄMNDEN

Uttalande
den 23 maj 2012
Dnr 119/2012

Anmälare: En privatperson

Inkassoombud: Lindorff Sverige AB

Frågeställningar: Fråga om inkasso av preskriberad fordran och återbetalning

Anmälares uppgifter

Han återkom till Sverige i juni 2011 efter 31års vistelse i USA och blev då kontaktad av Lindorff Sverige AB (inkassoombudet) med krav på betalning av ett banklån som han tagit år 1977. Han hade gjort avbetalningar på lånet fram till år 1980 då han flyttade till USA. Därefter har han inte fått några krav. Anmälaren begärde besked om hur ärendet hade bevakats och fick då upplysningen att någon form av krav hade skickats år 1986/1987. Anmälaren hävdade att skulden var preskriberad. En handläggare hos inkassoombudet hotade med att ärendet skulle gå vidare till kronofogdemyndigheten om han inte började betala av på skulden. Eftersom han inte känner till de svenska reglerna om preskription betalade han i juli 1 000 kr på skulden.

I mars 2012 meddelade inkassoombudet att skulden var preskriberad men att ombudet inte hade för avsikt att återbetala de 1 000 kr. Detta kan inte vara förenligt med god etik i inkassoverksamhet.

Inkassoombudets uppgifter

Av noteringar i akten framgår att anmälaren kontaktade inkassoombudet i juli 2011 och ville påbörja avbetalning av skulden med början i oktober 2011. Sedan anmälaren hade upplysts om att en avbetalningsplan inte kunde läggas upp med början så långt fram i tiden återkom han med beskedet att han kunde betala 1 000 kr i månaden med början den sista juli 2011. Den 27 juli inkom en betalning med 1 000 kr. Den 4 augusti 2011 återkom anmälaren nu med en invändning om preskription. Inkassoombudet kunde inte visa att preskriptionsavbrytande åtgärder hade vidtagits och ärendet avslutades därför den 9 augusti 2011. Inkassoombudet har för avsikt att återbetala 1 000 kr så snart anmälaren har lämnat de uppgifter som krävs för att återbetalning ska kunna ske.

Inkassonämndens bedömning

Det kan till en början noteras att inkassoverksamhet är en masshantering där kravet på effektivitet medför att endast en översiktlig prövning av fordringen kan krävas. Eftersom frågan om en fordring är preskriberad normalt endast prövas efter invändning från motparten kan undersökningsplikten inte göra sig särskilt starkt gällande här. I fall där det enkelt kan konstateras att fordringen är preskriberad måste å andra sidan kunna krävas att

INKASSONÄMNDEN

---

inkassoåtgärder undviks eftersom en sådan åtgärd då kan antas göras mot bättre vetande och därmed stå i strid med god etik i inkassoverksamhet. Det strider således mot god etik i inkassoverksamhet att sända krav eller förslag på amorteringsplan till en gäldenär om det står klart att fordringen är preskriberad utan att samtidigt informera om detta och vad det innebär.

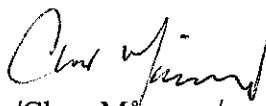
I förevarande fall skrevs inkassoärendet av den 9 augusti 2011 sedan anmälaren hade gjort invändning om preskription. Det kan nu konstateras att preskription hade inträtt när kravet och förslaget på amorteringsplan sändes till anmälaren. Det förhållandet att anmälaren påbörjat avbetalning på den preskriberade skulden ändrar inte den bedömningen. Av rättspraxis från Högsta domstolen (NJA 2002 sid. 358) framgår att betalning som skett efter det att preskription inträtt återuppväcker en fordran endast om gäldenären varit medveten om preskriptionen och genom betalningen velat återuppväcka den. Så förhåller det sig inte i detta fall.

Det är inte klarlagt i ärendet om anmälaren redan hade gjort invändning om preskription när kravet och förslaget på amorteringsplan sändes till honom eller om en sådan invändning gjordes först sedan inkassoåtgärd hade vidtagits. Nämnden har därför att i sin bedömning utgå från att någon preskriptionsinvändning inte hade gjorts när inkassoåtgärden vidtogs. Frågan blir då om det kan anses uppenbart att fordringen var preskriberad enbart på den grunden att skulden var från år 1977. Nämnden anser att det inte förhåller sig så. Utredningen ger inte heller stöd för att det var enkelt att konstatera att fordringen var preskriberad. Nämnden finner således sammanfattningsvis att inkassoombudet i detta fall inte har brutit mot god etik i inkassoverksamhet genom att sända krav och förslag på amorteringsplan avseende den preskriberade fordringen.

Inkassoombudet har som skäl för att någon återbetalning av 1 000 kr inte skett åberopat att det saknades erforderliga uppgifter för att kunna göra en återbetalning. Nämnden noterar att inkassoombudet nu uppgett att beloppet ska återbetalas.

Med detta uttalande avslutar nämnden handläggningen av ärendet.

/Ulla Erlandsson/
Ordförande

/Claes Månsson/
sekreterare